

MOLES DEL CORB I DE SANT HONORAT

Alt Urgell

Des de can Boix de Peramola pels Quatre Camins i el coll de Mu. Retorn pel de Sant Honorat.

Distància	13,4 km
Desnivell acumulat	975 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	23 de març de 2016
Cartografia	Editorial Alpina. Muntanya d'Alinyà (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=12799946

A l'Alt Urgell, prop d'Oliana, al marge dret del Segre i a migdia de la serra de l'Aubeng, hi uns afloraments de roca conglomerada com altres que sovintegen al llarg del Prepirineu (Odén, Canalda, Busa, Picancel,...) anomenades Moles o Roques del Corb i de Sant Honorat. Presenten el típic relleu montserratí, amb verticals cingleres, agulles i encaixades canals.

Malgrat l'abruptesa del paratge, des de temps ben reculats han estat habitades: ermites, cases embalmades i camins que travessen les canals i guanyen les cingleres. L'excursió circular que proposem recorre les Moles o Roques del Corb i de Sant Honorat.

És una caminada fàcil que transcorre per corriols ben fressats i alguns trams de pista, on les cruïlles principals son ben indicades. Però cal fer un bon tram per lleixes àeries i grimpar per accedir a la Roca del Crob (opcional). Desaconsellable a persones amb fòbia a les alçades i en cas de mullena. Per aquestes circumstàncies l'hem qualificada de moderada.

Accés

A la C-14, entre els punts quilomètrics 144 i 145, just al costat del pont de Peramola, prenem la LV-5118 en direcció a Peramola. Abans del poble, la deixem per un camí pavimentat i indicat a mà dreta en direcció a Can Boix. Poc abans d'arribar-hi, a mà dreta hi ha espai per aparcament amb capacitat per a sis o set vehicles. Davant del complex, també a mà dreta, surt la pista de terra a Castell-llibre. Just al començar hi ha més espai per a dos o tres vehicles.

Can Boix (582m)

Antiga pairalia, hostel d'ençà la tercera dècada del segle passat, avui és un complex hotelier situat en un bell paratge.

Anem a la part del darrere del complex per un camí pavimentat a mà dreta. Passem pel costat del viver deixant-lo a mà esquerra. A la bifurcació anem a l'esquerra (SW) en direcció a de la Ruta i Roca del Corb, per camí ben fressat (el que segueix recte és per on retornarem). Ben aviat nova bifurcació en Y on anem a la dreta (Ruta del Corb/Quatre Camins), deixant a l'esquerra el camí a Peramola.

Pendent moderat per entremig d'una roureda espurnejada de pi.

Atenyem el Grau de Porta on, de nou a mà esquerra, surt el camí de Peramola. Anem a la dreta en direcció als Quatre Camins.

El camí, més planer, continua ara per entremig de pineda. Sortim a una pista (nou rètol indicador) que prenem a mà esquerra. Pocs metres enllà atenyem el Coll de Quatre Camins, des de on ja podem albirar les Roques del Corb. No hi ha indicacions. Prenem el ramal de més a la dreta. El de l'esquerra puja al Roc de Cogul.

Pista enllà, a escassos metres del camí i indicat a mà esquerra, i ha l'avenc del Forat del Corb.

Ben aviat la pista gira (W) i ens deixa als peus de l'Agulla del Corb. Podem albirar encimbellada l'ermita de Sant Salvador. Deixem la pista per un corriol a l'esquerra

ben fressat i indicat que puja per resseguir planerament el peu de migdia de la mola fins a la Casa de Corb.

Casa del Corb (882m)

Casa embalmada closa amb parets de tàpia, situada en una àmplia lleixa del cingle. Va estar habitada fins a les primeries del segle XX. Poc més enllà hi ha una altra balma obrada, el Corral del Corb.

El camí continua resseguint la cinglera i ens menaria, voltejant la mola, al Coll de Mu. Però nosaltres retornem sobre els nostres passos i continuem pista enllà. Si ens n'apartem uns pocs metres per un corriol a mà esquerra (fita), podrem veure la Bauma del Corb, també obrada. El corriol hi puja.

Quan la pista fa un altre gir de 90° a mà esquerra, uns rètols ens senyalen el camí de Sant Salvador. Prenem a l'esquerra el corriol que s'hi enfila en fort pendent. En algun punt haurem d'ajudar-nos amb les mans.

Sant Salvador de Corb (950m)

L'ermita —de diminutes proporcions— ha perdut la teulada, però conserva parets i absis. Diuen que és la més xica del romànic català. Al costat mateix sobresurt l'Agulla i, a ponent, la Roca del Corb, més gran i alta que la de Sant Salvador, a la que ens enfilarem tot seguit.

Baixem i seguim pista enllà revoltant la mola en sentit contrari a les busques. A l'alçada d'una torrentera, surt a mà esquerra un corriol indicat per una fita que s'enfila fort per l'obaga. Al peu de la paret de la Roca de Sant Salvador, anem a la dreta (fites) i, per dins de la torrentera, ens enfilem fins a un collet entre les dues moles, on hi ha un solitari pi.

Podem veure a la paret de la Roca del Corb, uns metres més amunt, la cadena que ens pot servir d'ajuda per superar una primera graonada. Hi ha bons còdols si preferim prescindir-ne. Superat aquest pas anem a la dreta i, poc més amunt, trobem una segona graonada, més vertical que la primera, amb una altra cadena. Uns metres a la dreta ens permeten superar-la sense ajuda.

Sobre la graonada les fites ens guien fins a l'evident cim.

Roca del Corb (995m)

El punt més alt és una prominència situada sobre un tossal allargassat. No és una bona talaia. Carenes i serres més altes a ponent i, especialment al nord amb la serra d'Aubenc, li priven. Oberta a llevant i migdia. Amb tot podem albirar del Montsec als Rasos de Peguera. Però no cal anar més enllà perquè l'entorn ja fa embadalir-nos. Especialment les vistes sobre les Moles de Sant Honorat i els afraus per on s'escola el Barranc del Rumbau.

Pel mateix camí retornem a la pista la seguim fins al coll de Mu.

Coll de Mu o de Mur (910m)

Àmplia collada entre les moles del Corb i de Sant Honorat. Deixem la pista per un camí indicat a mà dreta en direcció a Sant Honorat. Passem l'ampla collada fins al peu de la Roca Llarga on deixem a l'esquerra el camí a Santpou i a la dreta el de la Balma de la Catedral (1)

Encetem el camí per la falda de la Roca Llarga amb un tram protegit per un passamà. És fàcil però requereix atenció doncs tenim una considerable caiguda a mà dreta. Poc més enllà encara trobem altres trams tant o més delicats i sense protecció.

Anem revoltant pels contraforts i canals de la mola en direcció a llevant. La més profunda és la del Barranc de Sant Honorat.

Superat aquest tram sortim sobre les Esplugues i el torrent on transita el camí pel que retornarem. Vers el NE podem albirar el coll de Sant Honorat, el nostre destí immediat. En aquest punt ens cal estar ben atents de no seguir un camí fressat i fitat a mà esquerra (2). Cal continuar a mà dreta en baixada.

Atenym el camí entre Can Boix i Sant Honorat (rètols indicadors) i el seguim a mà esquerra en fort pendent de pujada, fins al coll.

- (1) Un tirany poc definit davalla (SW) fins a una lleixa inferior que, resseguint-la, mena a la balma de la Catedral, de grans dimensions on s'hi varen localitzar restes prehistòriques. No m'havia assabentat d'aquest indret fins a l'hora de confeccionar la ressenya.
- (2) He seguit bona estona aquest camí fins adonar-me que no era el previst. No surt als mapes i per la direcció que pren sembla una drecera per estalviar la marrada pel Coll de Sant Honorat.

Coll de Sant Honorat (969m)

Àmplia collada a la carena entre el Roc de Rombau i el de la Presó (o el Picapoll), partió d'aigües entre els torrents de les Caubes (nord) i del Rombau (migdia), tributaris del marge dret del Segre. Hi passa la pista de Castell-llebre i el Roc de Rombau. La seguim a l'esquerra (W), en pujada, fins on acaba. Un penell ens ressenya l'antiga capella i orienta sobre els miradors que trobarem a la mola.

Continuem pel camí que supera una graonada suportat per sòlids contraforts i una bona volta de pedra.

Sant Honorat (1061m)

Ruïnes de l'antiga capella d'origen romànic, molt reformada, dedicada al patró de la baronia de Peramola.

La mola de Sant Honorat és un altioplà envoltat de cingles i contraforts. Hi ha dos miradors. Per camí ben fressat anem cap a l'ubicat a la part nord-oriental. És una balconada amb una timba de dos-cents metres per sota els nostres peus, on hi gaudim d'una esplèndida visió sobre el Torrent de les Caubes, la pagesia de Juncars, la Serra d'Aubenc i l'embassament d'Oliana. A l'horitzó albirem lo Cogulló de Turp, el Cadí, el Port del Comte, el Puig Sobirà i, més propers, la Serra de les Canals i les verticals parets del Roc de la Presó o el Picapoll. D'aquest darrer hem llegit que el nom li ve per haver-se utilitzat com a presó natural durant alguna carlinada.

Hi ha un penell d'orientació i una bústia amb llibre de registre del Grup Excursionista d'Oliana.

Anem a buscar el mirador sud. El camí, si be no és fressat, resulta evident. Situat sobre el Barranc de Sant Honorat, hi ha un altre penell d'orientació. Aquí la vista s'allarga per la plana d'Oliana i l'embassament de Rialb. Impressionant perspectiva sobre les Roques del Corb i els barrancs de Sant Honorat i del Rombau.

Retornem, pel mateix camí, al coll de Sant Honorat i la cruïlla amb el camí del coll de Mu. Anem a la dreta per una bonica sendera que va apregonant-se, fa un gir sobtat i ens mena passar sota les Esplugues, una d'elles obrada.

El pendent és fort, però transitem per un antic camí de bon fer, que baixa fins al Clot de la Font Viva.

Clot de la Font Viva (650m)

És el nom que rep aquest tram del Torrent del Rombau o de la Font Viva.

Seguim el camí indicat i fressat a mà dreta, pel costat d'una canalització tant efectiva com poc escaient. Quan, per una passarel·la, creua a l'altre marge on hi ha la captació d'aigües, ens cal continuar camí enfilant-nos a la dreta fins atènyer una clotada on hi ha un petit salt.

És un indret bell i ombrívol als peus del Paller Gros, entre les moles del Corb i de Sant Honorat. La font pròpiament, és una surgència del barranc poc més amunt d'aquest punt.

Retornem a la cruïlla, recuperem el camí de Sant Honorat i el prenem a mà dreta seguint el torrent, primer per un marge, després per l'altre fins a Can Boix.